

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΔΕΙΘΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ

Ἐάν τις γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ
καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω,
γέγονα χαλκός ἤχῳ ἢ κίθαρον ἀλαλάζων.

Καί ἐάν ἔχω προφητείαν
καί εἶδῶ τὰ μυστήρια πάντα
καί πάσαν τήν γνώσιν

καί ἐάν ἔχω πᾶσαν τήν πίστιν
ὥστε ὄρη μεθιστάνειν,
ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν εἰμί.

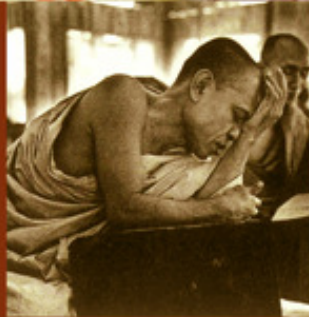
Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται,
ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ,
ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται.

Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,
πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει...

... εἴτε δέ προφητεῖαι καταργηθήσονται,
εἴτε γλώσσαι παύσονται,

εἴτε γνώσεις καταργηθήσονται.
Ἐκ μέρους δέ γινώσκωμεν
καί ἐκ μέρους προφητεύομεν.

Νυνὶ δέ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα.
Μεῖζον δέ τούτων ἡ ἀγάπη.

...ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει...

Κατασκήνωση Κοριτσιῶν Γυμνασίου - Λυκείου
Μακρυνίτσα 2011

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2011

Ύμνος της ομάδας «Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου»

Νύχτα κι αυτή σαν μεγάλη σιωπή
κι όσα μπορούν οι άνθρωποι στη γη
ίσως να δουν πριν βαθιά κοιμηθούν
κρύβονται, σαν ταπεινοί θησαυροί.

Όταν εσύ κλείνεις την πόρτα σου,
κάποιος κρατάει την ψυχή του ανοιχτή
κι όταν εσύ σβήνεις τα φώτα σου
κάπου ανάβει μια θερμή προσευχή!

*Λόγια που θέλει ο Θεός
ώρες που είναι ο Ουρανός ανοιχτός
και λέει κάθε πιστός
έτσι κρατήθηκε ο κόσμος αυτός.
Μοιάζει με κρίκος χρυσός
και κάθε γνήσιος του Θεού μοναχός
που μένει γονατιστός
έτσι κρατήθηκε ο κόσμος αυτός!*

Στην κορυφή της θερμής προσευχής
λάμπει το φως μιας ψυχής μοναχής
ώρες πολλές με τα χέρια ψηλά
του Ουρανού τις αρχές ακουμπά.

Όταν εσύ κλείνεις την πόρτα σου...

*Χέρια λευκά σαν κεριά
στο Χρυσοβάλαντο που ανάψαν φωτιά
προσευχομένη σκιά
με την Ειρήνη του Χριστού στην καρδιά....
Μοιάζει με κρίκος χρυσός...*

Ύμνος της ομάδας «Αγία Ολυμπιάδα»

Πριν αχάριστα φερθεί η ζωή
στο Χρυσόστομο, και πριν διωχθεί
δώρα χάρισε
όχι βέβαια μεγάλες τιμές
αλλά, πλάι του, γενναίες ψυχές
που τους άφησε...

φεύγει εξορία!

*Γυναίκα ανδρεία ποιος θα βρει
με πίστη δυνατή που, αληθινά, κινούσε βουνά
Ολυμπιάδα στη ζωή που αν είχε αγωνιστεί
μετάλλια θα είχε χρυσά!
Πού θα τη βρεις την ανδρεία μη ρωτάς...
όπου αξίζει ν' αγαπάς!*

Τι ποιότητα σ' αυτή την ψυχή
δοκιμάζει και ελέγχει πολύ κάθε πράξη μας
αν αντέχει να ταΐσει ψωμί
και τους «βάρβαρους» στην άξενη γη
πού 'ν' αγάπη μας;

Πήγε εξορία!

Γυναίκα ανδρεία...

Ύμνος της ομάδας «Αγία Μακρίνα»

Παραμύθι που χάνεται στο χρόνο
και αφήνει μια γλύκα μόνο
αν το βάλω στο νου μου ζωντανεύει
Καππαδοκία, Πόντος, Ανατολή

Σαν το δέντρο που το ποτίσαν ήλιο
στην ψυχή μας μοσχοβολάει
με αλήθειες τη ρίζα ξεδιψάει
της Μικρασίας το περιβόλι αν θα βρεις!

Μια κλωστίτσα απ' τη ρίζα κι εγώ
της Αγίας Μακρίνας κρατώ!

*Υψωσε τ' όνομα της οικογένειας Της
άγιασε τ' όραμα της ομορφιάς Της
έσθησε δάκρυα στη ζέση της καρδιάς Της
Αυτό είχε διδαχθεί!*

*Θύμωσε, χτύπησε του πειρασμού το κύμα
κι όλο ανέβαινε ψηλά Εκείνη
στήλη ευχόμενη στεκόταν η Μακρίνα
και πώς να γκρεμιστεί;*

Αν η αγάπη μονάχα σε κρατάει
μη φοβάσαι, καλά σε πάει
λίγο - λίγο στον ουρανό τραβάει
ε! δεν ξεπέφτει η αγάπη αυτή!

Μια κλωστίτσα απ' τη ρίζα κι εγώ
της Αγίας Μακρίνας κρατώ!

Υψωσε τ' όνομα της οικογένειας Της ...

Ύμνος της ομάδας «Αγία Θεοφανώ»

Κάθε στιγμή στον κόσμο που άνθρωπος γεννιέται
απ' του Θεού τη Χάρη συνεχώς κρατιέται
κι αστέρι μες στο Σύμπαν με σκοπό πλανιέται
όχι να σβήσει μόνο, να χαθεί...

Τέτοιο λαμπρό αστέρι αργοπορημένο
για τους γονείς της δώρο, του Θεού σταλμένο.
Έτσι το φανταζόταν στα χρυσά ντυμένο,
βασίλισσα να βγει!

*Κι είν' αλήθεια ακριβή ντύθηκε πορφύρα
που με δάκρυα, σκληρή, μούσκεψε η αλμύρα
τα χρυσά που φορούν μόνο βασιλιάδες
ξεπούλησε για το λαό!*

*Τώρα μένει από μας στον εγωισμό μας,
που έχει ιδέα λαμπρή μόνο στο μυαλό μας,
να πασχίσω ζητώ κάτι για καλό μας
και να μη φανώ, Θεοφανώ!*

Κάθε στιγμή στον κόσμο που άνθρωπος γεννιέται...

Τέτοια Αγία Αυγούστα στου Θεού το Θρόνο
ξεχωριστή απ' τις άλλες και πιστή στον πόνο
γυναίκα από αγάπη που προσφέρει μόνο
βασίλισσα ψυχή!

Κι είν' αλήθεια ακριβή ντύθηκε πορφύρα...

Ύμνος της ομάδας «Αγία Ελένη»

Απ' το λιθόστρωτο φτάνει η πομπή
και πλήθη του κόσμου
μέσα στην άμαξα τη βασιλική
δεν μπορώ να δω...

Ο γνωστός ταπεινός Βασιλιάς μου
έχει αφήσει τη γη της γενιάς μου
τη φτωχή Ιερουσαλήμ!

*Τα «σκουπίδια» της γης δεν τα ψάχνει κανείς
ούτε 'γω ούτε συ ποτέ για να τα βρούμε
πώς η Αυγούστα ζητά της ντροπής
της παλιάς της ντροπής ξανά
να αναδυθούν στο φως, τα σημάδια;
Δεν εκπίπτει αυτό το Φως!*

Σαν προσκυνήτρια μόνο το Σταυρό
θέλει να αγγίξει
κι όπου τα πόδια Του βάδισαν τη γη
γονατιστή να 'ρθει.

Την Αγία Ελένη τιμούμε
και σε τόπο ιερό προσκυνούμε
τη φτωχή Ιερουσαλήμ.

Ύμνος της ομάδας «Αγία Αικατερίνη»

Το φως ζέστανε το βράχο
κι αυτός που λέει, τι ανηφόρα θα 'χω
να δει πρώτα τις μικρές του απ' τις αντοχές του
αν ζητάει τις κορφές!

Και ποιος δε θα το έχει ακούσει
το φως πριν λούσει την κορφή του Σινά
πως σαν το θηρίο μουγκρίζει το κρύο
και μην του βγεις μπροστά!

*Ψηλά ανεβαίνουν οι ωραίες ψυχές
γιατί στη ζωή δίνει ο Θεός αντοχές
Εκείνος τις έχει, θέλεις αλλού
και πως ν' αγοράσεις δώρα Θεού
που πάντα ρωτάς;*

*Αιτία θα 'χουν όλα κάτω απ' το φώς
θα ζει για σένα Πάνσοφη βοηθός
η Αγία σου που θέλει μαζί
ν' ανέβεις στην πίστη και συ
Ζήτησε της ξανά την κορφή του Σινά!*

Όλα μένουνε τα ίδια λοιπόν
ένα παρόν κρυμμένο μες στο χρόνο
εσύ δεν θα 'χεις τη βουλή των σοφών
με τη ζωή που ζεις θα δώσεις λόγο μόνο!

Το πώς θα μένει απaráλλαχτο
θα 'ναι η Αγία σου Αικατερίνα
που θα σε στηρίζει και θα 'ναι κοντά
θα είναι κοντά!

Ψηλά ανεβαίνουν οι ωραίες ψυχές...

Ύμνος της ομάδας «Δικαία Ρουθ»

Αγάπη είν' η ζωή
και είν' η ευχή
δέντρο να 'ναι πάντα καρπερό.

Μόνο στο Σταυρό
πνίγω τον λυγμό
πως δεν είμαι μόνη μου θαρρώ!

Πάντα θα ελπίζει
Πάντα θα υπομένει
Πάντα θα 'ναι εδώ
σ' ένα δρόμο φωτεινό.

Μαζί, σ' ένα δρόμο που τελειώνει στον Θεό...

*Σωριάζω πάνω στα πάθη μου το εγώ
και ψάχνω μέσα στον άλλο εμένα να δω!
Σ' ένα σταυρό η αγάπη παίρνει πνοή
θέλει να νιώσει το θαύμα να αναστηθεί!*

«Θά 'ρθω όπου πας
δίπλα σου εγώ
να σου απαλύνω τον καημό»

Ρουθ μες στην φωνή σου
ακούω την δύναμη σου
που στην δίνει η πίστη
στο Θεό.

Πάντα θα ελπίζει
Πάντα θα υπομένει
Πάντα θα 'ναι εδώ
μέχρι να βρει ουρανό!

Μαζί, σ' ένα δρόμο...

Σωριάζω...

Ύμνος της ομάδας «Αγία Φιλοθέη»

Καπνός, φωνές μα εσύ σαν και χθες
φυλάς εκεί που αγαπάς
Μπορεί για μας να ζεις στις σιωπές
και δεν το ξέρω πόσοι σ' ακούνε
σ' ακούει Αυτός κοντά του που σε έχει
ποιος; ο Θεός!

*Φιλοθέη στο Φως τώρα που περνάς
από τη «σκλαβιά» φύλαξε κι εμάς
της «καλής» ζωής, της δειλής ψυχής
της στενής καρδιάς και της χορτασιάς...
τη σκλαβιά!*

Πολλές φορές θ' ακούς τα παιδιά
που ζουν εκεί που αγαπάς
φωνές, θυμός δεν ξέπεσ' ο εχθρός
ημέρωσέ τα και στήριξέ τα
δε φταίει αυτός κανείς που δεν του στέκει
πια οδηγός!

Φιλοθέη στο Φως...

Ύμνος της ομάδας «Αγία Περπέτουα»

Στην ψυχή μου έχω ένα κενό
μια πληγή που όλο μεγαλώνει
πάντα νοιώθω στη ζωή ν' ακροβατώ.
Την αγάπη σε ασήμαντα ζητώ
μα ψάχνω μόνο εκεί που δεν υπάρχει.
Στο βαθύ σκοτάδι βλέπω ένα φως,
μ' έναν άγγελο πιστό οδηγό,
θα μπορώ να σωθώ!

*Μια ψυχή,
που παλεύει να σωθεί, ψάχνει τρόπους.
Μια ψυχή,
στην αρένα της ζωής, θα νικήσει η προσευχή.
Τι κι αν πέσει χαμηλά, **μια ψυχή**
τι κι αν γίνει μια σταλιά, **μια ψυχή**
μόνο αν ξέρει ν' αγαπά
τότε λάμπει ξανά!*

Στα επίγεια νόημα ζητώ
δεν τον βλέπω πια τον ουρανό μου.
Ποια συχνότητα εκπέμπει το Θεό;
Η θυσία Του για μένα φυλαχτό,
«η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει».
Το εγώ μου ταπεινώνω και ξεχνώ,
την επανάστασή μου τώρα γι' Αυτόν,
ξεκινώ και νικώ!

Μια ψυχή...

Ύμνος της ομάδας «Αγία Συγκλητική»

Τον Απόστολο Παύλο στις ζωής της τον άθλο
σαν παιδάκι μικρό διάλεξε οδηγό...

Πώς αλλιώς στην αγάπη απ' το γέλιο ως το δάκρυ
τόσα έχει να πει λόγια η Συγκλητική!

*Σαν κειμήλιο μέγα η αγάπη η διπλή
το Θεό και τον άνθρωπο δένει
κι αιώνια μένει (δεις)*

*Κι ο θυμός αν ταραξεί
τα νερά της ψυχής
μην πετάξεις της ζωής μια μέρα
που δε γυρίζει και πάει χαμένη...*

Του Χρυσόστομου μοιάζει κι απ' τον Παύλο πηγάζει
ειν' αλήθεια κρυφός της ζωής, ποταμός,
ποιος δε θα ακολουθήσει όποιον πριν να μιλήσει
ειν' ο ίδιος σοφός κι έχει έργα στο Φως!

Γενικός Ύμνος 30 χρόνων Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θά'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μian ευχή
μian υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

